

чернага му коса и съезваше вълнувана доро до краката; и бледността отъ болюваньето развиваще изразителността на чертытѣ, и черниятѣ му и остри очи са виждахѫ че пронизватъ покрываалото на лицето на Юлия, като че откривахѫ задъ него тайниятѣ на една душа тщеславна и страстна.

— Че каква причина, рече ѝ той съ гласъ тихъ и престоренъ, та докара, дѣвице, въ дома на единъ источенъ чуждомъ ?

— Славата на твоето име, отговори Юлия.

— Че какъ? попита съ лека засмехка на преврѣніе.

— Че пыташъ ли мѣдрий Арбаке ? твоятъ познанія сѫ предметъ за приказки въ всичкытѣ класове на человѣцитетѣ.

— Нанинине, иiamъ малки нѣкои познанія имѣ Арбакъ, во тѣзи мои познанія серіозни и безплодни на що могатъ да послужатъ на хубостта ти ?

— Увы ! рече Юлия насьрчена отъ ласкателнытѣ думы ; не трѣба ли да прибѣгнатъ до науката залополучашътѣ когато търсишъ утѣшніе ? и мѣжнимытѣ отъ любовъ не сѫ ли най първый жъртви на бѣдствiята ?

— Може, рече Арбакъ ; когато любовъта не е взаимна, може да бѣде бѣдствiе за прелеститѣ, за таквось прекрасно лице на което съразмѣрноститѣ и прелеститѣ са издававатъ и презъ пригъвкытѣ на прекрасното ти покрываало. Но бога ради, прекрасна момне, махни покрываалото, и остави да сѫдътъ ако прекрасното ти лице е съразмѣрно съ прелестната ти снага.

И Юлия може бы и не желаяше друго освѣнѣ да исказва съ-
коги прелеститѣ си, и като помисли че впечатлѣнието имъ може бы да подкани Арбака да земе участіе за страстъта ѝ, подиръ вѣкои обыкновении затрудненія, откры таквазы красота, която ако и ис-
кусственна представиша дѣйствително таквызи прелести достатъчни за да подудијтъ египтянина.

— Дошла си, рече ѝ той да търсишъ съвѣты върху несполуката на любовъта ти, едно само ще ти кажѫ, престани отъ да си хубавица, другий цѣръ не може да та съвѣтувамъ.

— Остави, господине, учтивоститѣ, рече Юлия ; азъ наистина до-
дохъ да търсѫ либиче отъ науката ти.

— Прекрасна дѣвице, рече малко гиѣвно Арбакъ, либичето не са намѣрва въ таинствата на науката, която съмъ придобылъ чрезъ едни дѣлговременни и ношни бдѣнія.

— Наистина ли казвашъ ? да ма простите прочее и сбогомъ мѣ-
дрий Арбаке.